

Rolnummer 4499
Arrest nr. 106/2009 van 9 juli 2009

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals dat artikel werd vervangen bij de wet van 15 mei 2007, gesteld door de Raad van State.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en M. Bossuyt, en de rechters P. Martens, R. Henneuse, E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels en T. Merckx-Van Goey, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij arrest nr. 185.066 van 1 juli 2008 in zake *Ut Nho Hang Van* tegen de Belgische Staat, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 10 juli 2008, heeft de Raad van State de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schendt artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals het voortvloeit uit de wet van 15 mei 2007, in die zin geïnterpreteerd dat de beëdigde vertalers die zijn ingeschreven op een lijst van beëdigde vertalers door een rechtscollege van de rechterlijke macht, waaruit dat rechtscollege hen aanwijst, geen personeelsleden van dat rechtscollege zijn, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het een discriminatie invoert tussen die personen en de personeelsleden van het rechtscollege, aangezien de beslissingen van dat rechtscollege tot de bevoegdheid behoren van de Raad van State voor de laatstgenoemden en tot de bevoegdheid van de justitiële gerechten voor de eerstgenoemden ? ».

De Ministerraad heeft een memorie ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 28 april 2009 :

- is verschenen : Mr. Q. Peiffer *loco* Mr. D. Gérard, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Snappe en L. Lavrysen verslag uitgebracht;
- is de voornoemde advocaat gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschied*

Ut Nho Hang Van, die sedert 27 november 1980 op de lijst van beëdigde vertalers bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel was ingeschreven, werd van die lijst weggelaten bij een beslissing van 21 juni 2002 van de Commissie tot aanvaarding van beëdigde vertalers.

De procureur des Konings, die die beslissing had voorgesteld, was van oordeel dat *Ut Nho Hang Van* een dubbelzinnige rol had gespeeld in het kader van een gerechtelijk onderzoek waarin hij als vertaler is opgetreden, terwijl hij eerder door de beklagden persoonlijk was gecontacteerd.

Ut Nho Hang Van stelt een beroep tot nietigverklaring van die beslissing in bij de Raad van State. De Belgische Staat werpt op dat het administratieve rechtscollege onbevoegd is om kennis te nemen van dat beroep, aangezien *Ut Nho Hang Van* volgens de Belgische Staat niet in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt beoogd, daar hij niet als een personeelslid van de organen van de rechterlijke macht kan worden beschouwd.

In zijn laatste memorie laat Ut Nho Hang Van verstaan dat hij bijgevolg het slachtoffer zou kunnen zijn van een discriminatie, de reden waarom hij de Raad van State verzoekt de hiervoor vermelde prejudiciële vraag te stellen.

III. *In rechte*

- A -

Standpunt van de Ministerraad

A.1.1. Na de ontstaansgeschiedenis van de wijziging van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij de wet van 25 mei 1999 en bij de wet van 15 mei 2007 in herinnering te hebben gebracht, is de Ministerraad van oordeel dat het Hof van Cassatie, naar luid van artikel 610 van het Gerechtelijk Wetboek, bevoegd blijft om alle andere bestuurshandelingen van de organen van de rechterlijke macht dan de bestuurshandelingen met betrekking tot overheidsopdrachten en personeelsleden van de rechterlijke macht nietig te verklaren. De Ministerraad is bijgevolg van oordeel dat te dezen, aangezien de beëdigde vertalers niet tot het personeel van de rechterlijke macht behoren, voor het Hof van Cassatie een beroep wegens machtsoverschrijding had moeten worden ingesteld tegen de beslissingen van de Commissie tot aanvaarding van beëdigde vertalers.

A.1.2. De in artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bedoelde personeelsleden van de rechtscolleges en de beëdigde vertalers kunnen bijgevolg niet met elkaar worden vergeleken, zo oordeelt de Ministerraad: de eerstgenoemden verrichten een dagelijkse en geregelde administratieve dienst in de gerechtelijke administratie, wat niet het geval is bij de laatstgenoemden.

A.1.3. Zelfs in de veronderstelling dat beide categorieën van personen met elkaar zouden kunnen worden vergeleken, is het verschil in behandeling verantwoord. Het berust immers op een objectief criterium, namelijk de wens van de wetgever, bij de wijziging van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, om een einde te maken aan de discriminatie die bestond ten aanzien van de ambtenaren van de wetgevende vergaderingen die over geen enkel rechtsmiddel beschikten tegen de beslissingen die door die vergaderingen te hunnen aanzien werden genomen. Aangezien de beëdigde vertalers over een intern rechtsmiddel beschikken, binnen de rechterlijke macht, en niet als personeelsleden van de rechterlijke orde kunnen worden beschouwd, is het verantwoord dat zij de aan die personeelsleden toegekende nieuwe bescherming niet genieten.

De Ministerraad is eveneens van oordeel dat er een redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen het beoogde doel, namelijk het vrijwaren van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, en de aangewende middelen, waarbij namelijk slechts ten aanzien van de personeelsleden van de organen van de rechterlijke macht een uitzondering wordt toegekend op de bevoegdheid van het Hof van Cassatie om kennis te nemen van de beroepen tot nietigverklaring tegen de handelingen van die organen wegens machtsoverschrijding.

Het Hof van Cassatie, zo stelt de Ministerraad voorts, is een onpartijdig en onafhankelijk rechtscollege, zodat dient te worden aangenomen dat de vertalers net zoals de personeelsleden van de rechterlijke macht over een recht op een daadwerkelijk beroep beschikken.

A.1.4. Subsidiair, mocht worden vastgesteld dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de middelen en het door de wetgever beoogde doel, *quod non*, dan moet ook worden vastgesteld dat die ongelijkheid - tussen de beslissingen met betrekking tot de beëdigde vertalers die tot de bevoegdheid van de justitiële gerechten behoren en de beslissingen met betrekking tot de personeelsleden van de organen van de rechterlijke macht, die tot de bevoegdheid van de Raad van State behoren - niet uit artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, maar wel uit een lacune in de wetgeving voortvloeit.

Artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State schendt bijgevolg de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

A.1.5. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

- B -

B.1. De Raad van State vraagt het Hof of artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, « in die zin geïnterpreteerd dat de beëdigde vertalers die zijn ingeschreven op een lijst van beëdigde vertalers door een rechtscollege van de rechterlijke macht, waaruit dat rechtscollege hen aanwijst, geen personeelsleden van dat rechtscollege zijn, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet [schendt], in zoverre het een discriminatie invoert tussen die personen en de personeelsleden van het rechtscollege, aangezien de beslissingen van dat rechtscollege tot de bevoegdheid behoren van de Raad van State voor de laatstgenoemden en tot de bevoegdheid van de justitiële gerechten voor de eerstgenoemden ».

B.2.1. Artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt :

« De afdeling [bestuursrechtspraak] doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen :

1° van de onderscheiden administratieve overheden;

2° van de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Arbitragehof, van de Raad van State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel.

Artikel 159 van de Grondwet is eveneens van toepassing op de in 2° bedoelde akten en reglementen ».

B.2.2. Op grond van die bepaling is de Raad van State slechts bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring indien de bestreden handeling kan worden beschouwd, hetzij als een handeling van een administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, hetzij als een handeling van een van de overheden opgesomd in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, voor zover het in het laatste geval gaat om een handeling met betrekking tot een overheidsopdracht of met betrekking tot een lid van het personeel van de betrokken overheid.

Het verwijzend rechtscollege stelt vast dat de Commissie tot aanvaarding van beëdigde vertalers een orgaan is dat eigen is aan een rechtscollege van de rechterlijke macht en dat daaruit volgt dat zij geen administratieve overheid is. De Raad van State stelt eveneens vast dat hij, indien zou worden aangenomen dat de beëdigde vertalers geen deel uitmaken van het personeel van de hoven en rechtbanken, op grond van artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten niet bevoegd zou zijn om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een beslissing die ten aanzien van de beëdigde vertalers is genomen.

B.2.3. In de huidige stand van de wetgeving is geen enkele voorwaarde vereist om vertaalopdrachten uit te voeren in het kader van gerechtelijke procedures. In de praktijk wordt een beroep gedaan op personen die zijn ingeschreven op officieuze lijsten die op de griffies van de rechtbanken van eerste aanleg worden bijgehouden. Binnen de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel is een Commissie tot aanvaarding van beëdigde vertalers opgericht, die is samengesteld uit magistraten die een lijst van vertalers dienen op te stellen. Om op die lijst te worden ingeschreven, dient de kandidaat het bewijs van zijn taalkennis en van zijn ervaring ter zake te leveren.

B.2.4. De vertalers en tolken worden vergoed door het betalen van erelonen die zijn vastgesteld volgens een salarisschaal bedoeld in het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (*Belgisch Staatsblad* van 25 mei 2007, tweede editie).

Naar luid van artikel 4 van het voormelde koninklijk besluit « [maken] de dienstverleners [...] de staat op van hun facturen of hun ereloon, naargelang het geval, op grond van vaste prijzen of uurtarieven bepaald in of krachtens dit reglement ».

In hoofdstuk 2 van het voormelde koninklijk besluit, « Vertalers en tolken », worden de voorwaarden, het bedrag en de nadere regels voor de betaling van de prestaties van die laatstgenoemden verduidelijkt. Daarentegen wordt daarin geen enkele verduidelijking gegeven over de vereiste kwaliteiten of bekwaamheden van de vertalers en tolken. Zij worden daarin evenmin in de gerechtelijke vaste personeelsformatie opgenomen.

B.3.1. Daaruit volgt dat de inschrijving op het door de Commissie tot aanvaarding van beëdigde vertalers bijgehouden register van vertalers geen erkenning van de ingeschreven vertalers als personeelslid van de hoven en rechtbanken met zich meebrengt.

Een schrapping van de lijst zou, in bepaalde omstandigheden, onrechtmatig kunnen blijken. In dat geval zou het aan de hoven en rechtbanken staan om kennis te nemen van het geschil dat uit die schrapping is ontstaan.

B.3.2. Uit het voorgaande vloeit voort dat het verschil in rechtsmiddelen waarover, enerzijds, de personeelsleden van de hoven en rechtbanken en, anderzijds, de personen die op een lijst van beëdigde vertalers zijn ingeschreven, beschikken, beantwoordt aan de verschillende rechtstoestand waarin beiden zich bevinden. Dat verschil in behandeling is redelijk verantwoord door de verschillende aard van de juridische band die beide categorieën van personen met de rechterlijke macht verbindt.

B.4. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals dat artikel werd vervangen bij de wet van 15 mei 2007, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, op de openbare terechtzitting van 9 juli 2009.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

M. Melchior